

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι

Έτος 2^ο Τεύχος Αρ.8 - Μάρτιος 2009

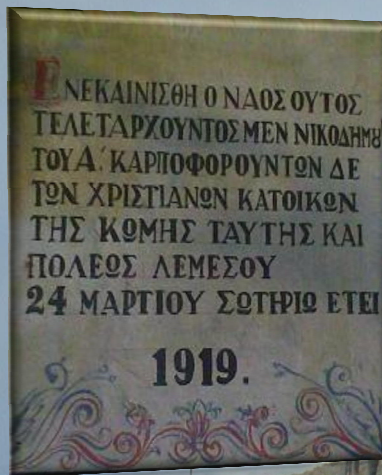
«Ο ΤΗΡΩΝ»

1919-2009

Εκκλησία Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος.

90 χρόνια από την ημέρα που ανακαινίστηκε.

- Σαρακοστή: η άλλη διάσταση ζωής
- Ο Τέροντας Παΐσιος για τα σκάνδαλα
- Η Εκκλησία του χωριού μας
- Η υπερπροστασία αφήνει ανώριμα τα παιδιά

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Έτος 2ον - Τεύχος 8ον

Μαρτίου 2009

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ίδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Έφημέριος:

Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,

Τήλ.: 99134050.

Επίτροποι:

Κώστας Χρυσοστόμου, Κυριάκος Μιχαήλ,
Νίκος Γιαγκου, Σάββας Κακουλλής, Νίκος
Σιαρρής, Δημήτριος Νετιάτης.

Φωτογραφικό Υλικό

Μιχαέλλα Πέτρου. Επίσης παίρνονται
φωτογραφίες και από το διαδύκτιο.

Παρεκκλήσια:

(α) Αγίων Αναργύρων

(β) Αγίας Παρασκευής

Ιδιαίτερες ευχαριστίες ανήκουν στο
τυπογραφείο **Χριστάκη Χαραλάμπους**, το
όποιο ανέλαβε τά έξοδα του μηνιαίου
περιοδικού

ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ

Σαν αρρωσταίνει λίγο το σώμα,
ανησυχούμε,
μη φθάσει ο πόνος,
μη νεκρωθούμε, γίνουμε χώμα.

Σαν κινδυνεύει πολύ η ψυχή μας
Να ατονήσει, να παραλύσει,
τότε καμιά ανησυχία.

Την αμελούμε μ' αδιαφορία.

Όμως το σώμα

Θα διαλύσει.

Ενώ η ψυχή μας, για όσα πράξει,

Είτε το φώς ή το σκοτάδι

Θα συναντήσει.

Πηγή: «Συνέβη σε σένα;»

Αληθινές Ιστορίες

Αικατερίνης μοναχής

Σαρακοστή: η άλλη διάσταση ζωής

Μέσα στα τρεχάματα της ζωής μας, στο θόρυβο που μας περιβάλλει αποπνικτικά, στα πολλά και ανούσια λόγια μας στα τηλέφωνα και στις συναντήσεις μας, στο άγχος και στην αβεβαιότητα για το σήμερα και το αύριο του κόσμου, έρχεται η Εκκλησία να μας προσφέρει τη χρονική περίοδο της Μεγάλης Σαρακοστής.

Ποιό νόημα θα μπορούσε να έχει, για όλους εμάς που ζούμε το σύγχρονο τρόπο ζωής με τα πιο πάνω χαρακτηριστικά, η χρονική περίοδος που αρχίζει την Καθαρά Δευτέρα και τελειώνει το Μεγάλο Σάββατο;

Γιατί, αλήθεια, αν δεν μπορεί να μας προσφέρει η Εκκλησία ένα νόημα ζωής, χειροπιαστό και ουσιαστικό, πέρα από τα «πρέπει» και τις απαγορεύσεις, κι αν δεν είναι η περίοδος της Μεγάλης Σαρακοστής μια άλλη διάσταση στο τρέξιμό μας, τότε περιττεύει οποιαδήποτε ενασχόληση.

Η Εκκλησία ως τρόπος ζωής είναι αυτό που ο κάθε άνθρωπος στο βάθος της καρδιάς του ποθεί: ειρήνη, ανάπαυση, πληρότητα, εμπειρία ζωής αιωνίου. Ωστόσο, η αδυναμία να το πετύχουμε είναι δεδομένη, γιατί υπάρχουν μαζί με τον πόθο και τα πάθη, που ως ασθένειες της ψυχής συγχύζουν, αναστατώνουν και μας παρασύρουν στο χάος.

Η περίοδος της Μεγάλης Σαρακοστής, που κάθε χρόνο καλούμαστε ως χριστιανοί να ζήσουμε, γίνεται η δυνατότητα να γευτούμε έναν άλλον τρόπο ζωής από αυτόν που ζούμε ολόχρονα, και να αρχίζουμε να πεθυμούμε τον κόσμο της Βασιλείας του Θεού, ως χαρά και ανάσταση.

Με τη νηστεία γνωρίζουμε εμπειρικά πως η δύναμη του σώματος δεν εξαρτάται απόλυτα από το φαγητό, και πως η χάρις του Θεού μάς είναι πιο αναγκαία από τα υλικά. Γι' αυτό απαραίτητα η νηστεία συνοδεύεται από προσευχή. Τα καθημερινά «Απόδειπνα» στο ναό, οι Προηγιασμένες Λειτουργίες, οι Χαιρετισμοί και οι μακρές Κυριακάτικες Λειτουργίες, μαζί με το «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με» στη διάρκεια της ημέρας προσωπικά, καθιστούν τη νηστεία μέσο ελευθερίας κι απεξάρτησης από την ύλη και τη διαφοροποιούν από τη δίαιτα.

Γίνεται κατανοητό ότι μια τέτοια προσπάθεια χρειάζεται συσώρευση δυνάμεων. Γι' αυτό καλούμαστε την περίοδο της νηστείας να «σιωπήσουμε», δηλαδή να λιγοστέψουμε τις αργολογίες και πολυλογίες, που διαχέουν τις δυνάμεις της ψυχής μας και κουράζουν το νουν.

Ο Θεός δεν μας καλεί να εγκαταλείψουμε την οικογένεια και την εργασία μας για να Τον συναντήσουμε. Αφού ζούμε μέσα στον κόσμο, καλούμαστε να ζούμε εξωτερικά όπως όλος ο κόσμος. Μας καλεί όμως να Τον βρούμε μέσα στο χώρο της καρδιάς μας, λέγοντάς μας πως «η Βασιλεία του Θεού εντός υμών εστί».

Η κάθοδος στον Άδη του εαυτού μας συνοδεύεται από αυτογνωσία, χωρίς την οποία ζούμε την ψευδαίσθηση της αυτοδικαίωσης. Η αυτογνωσία μάς οδηγεί στην ταπείνωση και στη συντριβή της καρδιάς, που αναπόφευκτα μας φέρνει στην εκζήτηση του θείου ελέους με την καρδιακή προσευχή. Η αληθινή προσευχή μας οδηγεί στην αληθινή επιθυμία για αλλαγή ζωής, δηλαδή τη μετάνοια, που ενισχύεται και εκκλησιοποιείται με το μυστήριο

της εξομολόγησης, που μας επαναφέρει, όπως τον άσωτο υιό, στο Πατρικό τραπέζι – τη Θεία Ευχαριστία.

Ήδη όλη αυτή η εσωτερική πορεία από την αμαρτία στη μετάνοια, από το σκοτάδι του εαυτού μας στο φως του Χριστού, μας φέρνει στο Πάσχα, που σημαίνει πέρασμα – διάβαση. Κι έτσι το Πάσχα δεν είναι μια γιορτή που διακόπτει τη ρουτίνα της ζωής, αλλά το πέρασμά μας σε νέα ζωή. Το Πάσχα του Κυρίου γίνεται δικό μας Πάσχα, η Ανάστασή Του ανάστασή μας.

Μακάρι τη χαρά της σταυροαναστάσιμης αυτής πορείας να γευτούμε όντως στη φετινή Μεγάλη Σαρακοστή και το Πάσχα.

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΖΩΗ

Η ορθόδοξη πίστη, στην οποία ανήκουμε και μέσω της οποίας πορευόμαστε προς συνάντηση του Σωτήρος Χριστού, δεν είναι καρπός μελέτης θρησκευτικών και θεολογικών σπουδών, αλλά πρωτίστως, βιωματική εμπειρία μέσα από τη λειτουργική ζωή και την ορθόδοξη λατρεία. Γι' αυτό και η Εκκλησία αποδίδει πάντοτε τεράστια σημασία στο θέμα του εκκλησιασμού.

Με τον εκκλησιασμό, τη θεία Λειτουργία, αποκαλύπτεται το Μυστήριο της Εκκλησίας, βιώνουμε την ενότητα μας σαν μέλη του σώματος του Χριστού, σαν μέλη της οικογένειας του Θεού. Συνειδητοποιούμε ότι είμαστε αδέρφια, τέκνα και κληρονόμοι του Θεού, συγκληρονόμοι Ιησού Χριστού.

Ο γέροντας Παΐσιος για τα σκάνδαλα:

Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας δεν έχει καμία έλλειψη. Η μόνη έλλειψη που παρουσιάζεται, είναι από μας τους ίδιους, όταν δεν αντιπροσωπεύουμε σωστά την Εκκλησία, από τον πιο μεγάλο στην ιεραρχία μέχρι τον απλό πιστό. Μπορεί να είναι λίγοι οι εκλεκτοί, όμως αυτό δεν είναι ανησυχητικό. Η Εκκλησία είναι Εκκλησία του Χριστού και Αυτός την κυβερνάει. Δεν είναι Ναός που κτίζεται με πέτρες, άμμο και ασβέστη από ευσεβείς και καταστρέφεται με φωτιά βαρβάρων, αλλά είναι ο ίδιος ο Χριστός: «και ο πεσών επί τον λίθον τούτον συνθλασθήσεται· εφ' ου δ' αν πέση, λικμήσει αυτόν».

Ο Χριστός ανέχεται σήμερα μια κατάσταση. Ανέχεται και ενεργεί η θεία Χάρις για χάρη του λαού. Μια μπόρα είναι· θα ξεκαθαρίσουν τα πράγματα· δεν θα σταθούν.[...]

Αν όμως φταίει ένας δεσπότης, ένας παπάς, ένας καλόγερος, δεν φταίει ο Χριστός. Αλλά οι άνθρωποι δεν πάνε ως εκεί. «Αντιπρόσωπος του Χριστού δεν είναι;» λένε. Ναι, αλλά αναπαύεται ο Χριστός με αυτόν τον αντιπρόσωπο; Ή δεν σκέφτονται τι τον περιμένει αυτόν τον αντιπρόσωπο στην άλλη ζωή. Γι' αυτό μερικοί που σκανδαλίζονται από μερικά γεγονότα καταλήγουν να μην πιστεύουν, γιατί δεν καταλαβαίνουν οι καημένοι ότι όπως, αν φταίει ένας χωροφύλακας, δεν φταίει το έθνος, έτσι κι αν φταίει ένας παπάς, δεν φταίει η Εκκλησία. Όσοι όμως σκανδαλίζονται, αλλά έχουν καλή διάθεση, καταλαβαίνουν, όταν τους εξηγήσεις. Αυτοί έχουν και ελαφρυντικά, γιατί μπορεί να μην είχαν βοηθηθεί και να έχουν άγνοια από μερικά πράγματα.

Η Εκκλησία του χωριού μας

Όπως όλοι γνωρίζουμε, κάθε στιγμή της ζωής μας αγιάζεται στον Ιερό Ναό. Εδώ αναγεννάτε ο άνθρωπος και εμφυτεύεται στην καινούργια μυστηριακή ζωή. Εδώ δίδεται άφεση αμαρτιών και ανανεώνεται η υιοθεσία με τη Μετάνοια.

Εδώ το ανδρόγυνο στεφανώνεται, εδώ ο άνθρωπος αποχαιρετά το μάταιο αυτό κόσμο και οδεύει προς της αγκάλες του ουράνιου Πατέρα. Εδώ ο καθένας βρίσκει καταφύγιο, βρίσκει μια ζεστή αγκαλιά, ένα λόγο παρηγοριάς και ελπίδας.

Αυτή τη μοναδική αγαλλίαση αισθάνεται κανείς στο αντίκρισμα του Ιερού Ναού του Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος.

Η ανέγερση της Εκκλησίας αυτής, ήταν μια επιβεβλημένη ανάγκη για το χωριό μας. Από τη μια το μικρό εκκλησάκι που υπήρχε δεν επαρκούσε στις λειτουργικές ανάγκες των πιστών και από την άλλη η περίοδος της αγγλοκρατίας (σύμφωνα με την τοπική παράδοση η Εκκλησία πρέπει να ξεκίνησε τέλει του 18^{ου} αιώνα και να τελείωσε αρχές του 19^{ου}), η καταπίεση, η φτώχεια της εποχής εκείνης οδηγούσε τους πιστούς στο μοναδικό καταφύγιο που είχαν, την Εκκλησία.

Ομόφωνα αποφασίστηκε από τους απλούς κατοίκους του χωριού μας η ανέγερση του ναού. Σύμφωνα πάντα με την τοπική παράδοση μας, όλοι ανεξαιρέτως βοήθησαν στην ανέγερση του ναού. Όλοι, αριστεροί και δεξιού, κεντρώοι, άντρες, γυναίκες και παιδιά βοήθησαν στην ανέγερση του ναού αυτού σε χαλεπούς καιρούς.

Με κόπους, με ιδρώτα, με την συνεργασία και την αγάπη όλων των κατοίκων του Μοναγρουλλίου, των κατοίκων αυτών που μετέφεραν πέτρες με τα χέρια τους, και με τα γαϊδούρια κατάφεραν να χτίσουν αυτό το ναό που απολαμβάνουμε εμείς σήμερα.

Ο ιερός ναός εγκαινιάστηκε από τον Μητροπολίτη Κιτίου Νικόδημο τον Α' την 24^η Μαρτίου του 1919 και από τότε έκτοτε λειτουργεί η Εκκλησία ανελλιπώς.

Σήμερα με τη χάρη του Θεού, τις πρεσβείες του Αγίου Θεοδώρου και τη συμπαράσταση των πιστών η Εκκλησία μας αποτελεί ασφαλές καταφύγιο για όλους τους ανθρώπους. Δεν βλέπουμε το χρώμα, την ιδεολογία, και το «κακό» παρελθόν του καθενός, γιατί κριτής μας είναι μόνο ο Θεός. Εδώ εναποθέτουμε τις αγωνίες, τις ανησυχίες, τους φόβους μας και περιμένουμε από τον Ουράνιο Πατέρα να μας αγκαλιάσει και να μας δώσει λύση στα προβλήματα μας.

Ευχόμαστε όπως ο Άγιος Μεγαλομάρτυς του Χριστού Θεόδωρος, σαν καλός στρατιώτης και φίλος Χριστού, αλλά και αποδεδειγμένος φιλάνθρωπος να πρεσβεύει πάντοτε υπέρ όλων των κεκοιμημένων αδελφών μας που με τον ιδρώτα τους έχτισαν το ναό αυτό, να ενισχύει και να στηρίζει τους δικούς μας αγώνες και κοντά Του εναποθέτουμε την ελπίδα να βλέπουμε το Ναό του γεμάτο από του πιστούς που με ευλάβεια να προσκυνούν και να τιμούν τη μνήμη του.

Π. Γεώργιος Κόρτας

Η υπερπροστασία αφήνει ανώριμα τα παιδιά

Ένα άλλο πάλι, που βλάπτει τα παιδιά, είναι η υπερπροστασία, δηλαδή η υπερβολική φροντίδα, η υπερβολική αγωνία κι άγχος των γονέων. Ακούστε ένα περιστατικό.

Μια μητέρα μου παραπονιόταν ότι το παιδί της, πέντε χρονώ, δεν υπάκουε. Της έλεγα, «εσύ φταίεις», αλλά δεν το καταλάβαινε. Κάποια φορά επήγαμε με την μητέρα αυτήν ένα περίπατο στη θάλασσα με τ' αυτοκίνητο της. Είχε μαζί της και το παιδί. Σε λίγο ο μικρός ξέφυγε απ' το χέρι της κι έτρεξε προς τη θάλασσα. Υπήρχε, μάλιστα, ένας σωρός από άμμο κι απ' την πίσω πλευρά του απότομα απλωνόταν η θάλασσα. Η μητέρα αγχώθηκε, ήταν έτοιμη να φωνάξει, να τρέξει, διότι είδε τον μικρό στην κορυφή του σωρού, μ' απλωμένα τα χέρια να κάνει ισορροπία. Εγώ την καθησύχασα, της είπα και γύρισε την πλάτη προς το παιδί και λίγο λοξά παρακολουθούσα. Όταν ο μικρός απελπίσθηκε να προκαλέι την μητέρα του, για να την τρομάξει και να φωνάξει, όπως συνήθως, σιγά σιγά κατέβηκε ήσυχος και μας πλησίασε. Αυτό ήταν! Τότε πήρε η μητέρα το μάθημα της σωστής αγωγής.

Μια άλλη μητέρα παραπονιόταν για τον μοναχογιό της ότι δεν έτρωγε όλα τα φαγητά και κυρίως το γιαούρτι. Ο μικρός ήταν περίπου τριών χρονών και την παίδευε την μάνα καθημερινά. Της λέγω: «Θα κάνεις το εξής. Θ' αδειάσεις το ψυγείο απ' όλα τα τρόφιμα. Θα το γεμίσεις με ορισμένη ποσότητα γιαούρτι. Θα ταλαιπωρηθείτε και οι γονείς για μερικές ημέρες. Ήλθε η ώρα του φαγητού; Θα δώσεις στον Πέτρο γιαούρτι. Δεν θα το φάει. Το βράδυ το ίδιο, την άλλη μέρα το ίδιο. Ε, μετά θα πεινάσει, κάτι θα δοκιμάσει. Θα κλάψει, θα φωνάξει. Θα τα υποστείτε. Μετά θα το φάει ευχαρίστως». Έτσι συνέβηκε κι έγινε το γιαούρτι το καλύτερο φαγητό για τον Πέτρο. Δεν είναι δύσκολα αυτά. Κι όμως πολλές μητέρες δεν τα καταφέρνουν και δίδουν πολύ αρνητική αγωγή στα παιδιά τους. Μητέρες που κάθονται πάνω απ' τα παιδιά τους συνεχώς και τα καταπιέζουν, δηλαδή τα υπερπροστατεύουν, απέτυχαν στο έργο τους. Ενώ πρέπει ν' αφήνεις το παιδί μόνο του να ενδιαφερθεί για την πρόοδό του. Τότε θα πετύχεις. Όταν κάθεται συνεχώς από πάνω τους, τα παιδιά αντιδρούν. Αποκτούν νωθρότητα, μαλθακότητα και συνήθως αποτυγχάνουν στη ζωή. Είναι ένα είδος υπερπροστασίας, που αφήνει ανώριμα τα παιδιά.

Πριν από λίγες ημέρες ήλθε απελπισμένη μια μητέρα για τις συνεχείς αποτυχίες του γιου της στις εισιτήριες εξετάσεις για το Πανεπιστήμιο. Άριστος μαθητής στο δημοτικό, άριστος στο γυμνάσιο, άριστος στο λύκειο. Στη συνέχεια αποτυχίες, αδιαφορία του παιδιού, αντιδράσεις περίεργες.

«Εσύ φταίεις, της λέω της μάνας, κι είσαι και μορφωμένη! Τι θα έκανε το παιδί; Πίεση, πίεση, πίεση όλα τα χρόνια, "να είσαι πρώτος, να μη μας ντροπιάσεις, να γίνεις μεγάλος στην κοινωνία....". τώρα εκλώτσησε, δεν θέλει τίποτα. Να σταματήσεις αυτή την καταπίεση και την υπερπροστασία και θα δεις που το παιδί τότε θα ισορροπήσει. Τότε θα προχωρήσει, όταν τ' αφήσεις ελεύθερο».

«Περί της αγωγής των παιδιών»

**Απόσπασμα απο το βιβλίο Γέροντος Πορφυρίου καυσοκαλυβίτου,
«ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ» Εκδ. Ι. Μ. Χρυσοπηγής, Χανιά, Κρήτη, 2003.**

ΟΙ ΟΜΟΡΦΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Πατερικές Νουθεσίες Γέροντος Εφραίμ,
προηγούμενου Ι.Μ. Φιλοθέου

Περί αγάπης

* Η αγάπη θα σε φυλάξει από όλες τας
αμαρτίας.

* Ψυχή οικτίρμων ομοιώνεται τω Θεώ
και μεγάλη παρρησία κέκτηται προς
Αυτόν! Είθε ο Θεός να μας δώσει
σπλάγχνα συμπαθητικά, δια να
εύρωμεν τα θεία σπλάγχνα ανοικτά,
πλήρη ελέους, συμπαθείας και αγάπης!

* Εάν δεν έχωμεν αγάπη δι' έργων
ματαίως κοπιάζομεν αγωνιζόμενοι,
διότι δέρομεν αέρα και ξεφεύγομεν του
σκοπού της σωτηρίας μας... Εάν δεν μας
διακρίνει η ανόθευτος αγάπη του
Χριστού, εις κενόν τρέχομεν, οπότε
αίρεται πάσα ελπίς σωτηρίας.

* Το να κηρύζωμεν τον θείον λόγον
είναι η μικροτέρα αρετή· αλλά το να
θυσιασθώμεν δι' Αυτόν είναι η τελεία
αγάπη, δηλαδή το να θέσωμεν τας
ψυχάς ημών δια την αγάπη του
πλησίον.

* Είναι αδύνατον να φθάσωμεν εις τον
λιμένα της αγάπης άνευ μετανοίας.

* Η ευσπλαχνία του Θεού δεν έχει όρια
και ευτυχής ο άνθρωπος εκείνος, που
δια της συνέσεως προσήγγισε εις το να
αναγνωρίσει την αγάπη του Θεού.

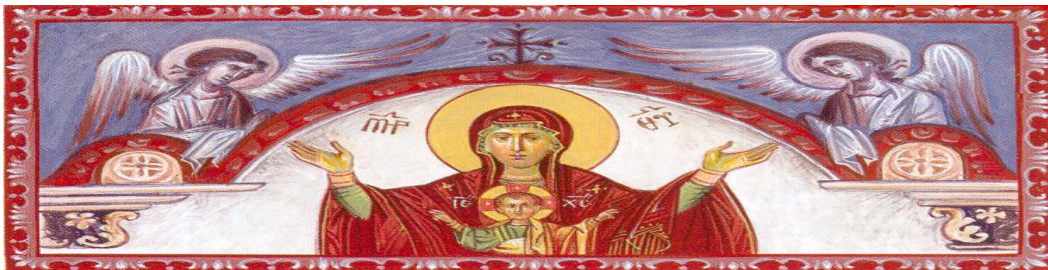
Περί κατακρίσεως

* Όποιος φυλάττει την γλώσσαν του,
εκείνος φυλάττει την ψυχή του από
μεγάλα αμαρτήματα και πτώσεις.

Το Παρεκκλήσι της Αγίας Παρασκευής

Η νηστεία του Πάσχα αρχίζει από την Καθαρά Δευτέρα μέχρι και το Μέγα Σάββατο. Κατά τη νηστεία αυτή καταλύουμε οίνον και έλαιον μόνο τα Σαββατοκύριακα. Κατάλυση ιχθύος γίνεται την ημέρα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου (25 Μαρτίου) και την Κυριακή των Βαΐων. Την Καθαρά Δευτέρα δεν τρώμε μαλάκια (οχταπόδια-καλαμάρια-σουπιές) και δεν καταλύουμε οίνο και έλαιον.

Οι Χαιρετισμοί της Παναγίας θα γίνονται Παρασκευή και θα αρχίζουν η ώρα 6μ.μ

Το Μέγα Απόδειπνο με το Μέγα Κανόνα την Καθαρά Δευτέρα θα αρχίσει η ώρα 5μ.μ

Οι Προηγιασμένες Θείες Λειτουργίες θα αρχίζουν η ώρα 7π.μ προηγουμένως θα διαβάζονται οι ώρες.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Ι.Ν. Αγ.Θεοδώρου του Τήρωνος

1 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ	+ΤΥΡΙΝΗΣ, Ευδοκίας ος. Μάρκελλου & Αντωνίνης
2 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ. Μέγα Απόδειπνο με το Μ.Κανόνα (5μμ)
6 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	+Α' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
8 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ	+Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Ορθοδοξίας), Θεοφύλακτου Νικομηδείας Οσίου.
11 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
13 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	+Β' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
15 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ	+Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Γρ. Παλαμά)
20 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	+Γ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
22 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ	+Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Σταυροπροσκυνήσεως)
25 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΤΕΤΑΡΤΗ	+ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
27 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	+Δ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
29 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ	+Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Ιωαν. Κλίμακος)

Οί Εσπερινοί του Σαββάτου για τό Μήνα Μάρτιο θά αρχίζουν ή ώρα 4:30μ.μ και τήν Κυριακή ό Όρθρος θά αρχίζει ή ώρα 6:30π.μ. τα Απόδειπνα θα αρχίζουν η ώρα 6μ.μ.